

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön. A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr. Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kr. számitva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatanymokkal együtt legfőbb szerua reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitos első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr. Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Egy szó, melynek súlya van. Egyet bizonyosnak tartok. Ha a nemzetben nem fog hiányozni az áldozatkészség, az egyensúly már a legközelebbi időben helyre lesz állítva, s az államnak hitele is lesz. Erről fejtemmel álllok jót!

E férfias, határozott szavakat Ghyecy Kálmán az ország pénzügyministere mondta, a kiről tudva van, hogy nem a hangzatos pathos, nem az üres szóvirágok embere. Senki jobban nem érzi nála, hogy a mai korban ábrándozásra, hitetelésre nincs idő, és épen azért, ha ő egyszer fejté teszi rá, hogy kivezet bennünket a hinárból, akkor ki is vezet, csak bennünk legyen hazafiai kötelességek teljesítésére elég buzgóság, áldozatkészség és akarat.

A pénzügyi bizottság üléséből meggyőződhetünk, hogy mindent elkövet, csakhogy az államháztartás egyensúlyának helyreállítását lehetővé tegye.

A megtakarításokban elment a legvégső határig, jelezte a fedezet azon módját, mely a jelen körülmények között egyedül praktikabilis; mert a miket e tekintetben az ellenzék egyes kiválóbb tagjai indítványba hoztak, azokkal pénzügyi eredményt a legközelebbi években fölmutatni nem lehet. Nekünk pedig mindenek előtt arról kell gondoskodnunk, hogy 1876. az államot fizetés képtelenül ne találja, mert a midőn Magyarország kimondani volna képtelen, hogy kötelezettségeinek nem tehet eleget, az a pillanat mostani önállóságának és függetlenségének utolsó pillanata volna.

Szó sincs róla, súlyos adó-terhnyomja a nemzetet, de ha a haza megmentésére a közjövödelmek fokozásán kívül más módozat nem létezik, az ország minden polgárának szent és elengedhetetlen kötelessége megtenni azt, mit hazája érdeke sürgetőleg követel. — Tíz-tizenkét millió ideiglenes adóemelés Magyarországnak kétségkívül nagy, de nem elviselhetetlen. s a nemzet tökevegonyába nem markol, de ha elvégre odamarkolna is, ne feledjük hogy ez az egyetlen Ariadne fonál, mely az óriási tömkelegből bennünket még ki, s a haza megmentésére vezethet s hogy ez csak 2—3 évre szóló ideiglenes áldozat.

Igen kényelmes dolog azt mondani, hogy a pénzügyminister eljárását, művelését nem helyeseljük, a közönségi kiadások leszállíthatók, a bankkérdés megoldandó, az egyenes adók fokozása, veszedelmes kísérlet, a jövödelmek adóemelés nélkül is fokozhatók; mindezt igen könnyű decretálni, csakhogy miután a nemzet finansialis helyzetének javítására mit sem tett, mind ezt elő kell ebből készíteni. A mi teendők most első sorban megmutatni a világnak, hogy pénzügyileg rendeztük magunkat, minden más csak drága időpazarlás, a melynek hogy nem vagyunk bővíben, kiteszik abból, hogy a pénzügyminister legjobb esetben is csak másfél évet ad a nemzetnek államháztartása rendezésére cselekedni. Cselekedni tehát és nem gyümölcstelen recriminatiokkal prókátoros szórszálhasogatással ölni az időt.

A mostani parlament napjai immár megszámálvák, ideje hogy legalább halála előtt javulást mutasson, s a sok szopora szó helyett, mely csak az állampárttarát lopja meg álljon tettekkel a nemzet színe elé. Ghyecy adójavaslati néhány nap mulva tárgyalás alá kerülnek, pénzügyi programjában élénk tárta a helyzetet, tudja mit akar, s a mit akar keresztül is viszi, ha önök, kiket az ország megfizető bizalma képviselőjévé avatott készakarva nem lazítják azon erkölcsi támogatást, mely nélkül önfeláldozó nemes törekvései elkerülhetlen hajótörést szenvednek. Gondolják

megönnök jól mit cselekesznek, gondolják meg azon óriási felelősséget, ha meddő kesergéssel, alaptalan gyanúsításal lohasztják a nemzetben az áldozatkészséget melyre az államnak, ha mint állam eltöröltetni nem kíván, elengedhetetlen szüksége van.

Ghyecy fejét tette rá, hogy az országot megmenti, tegyék önök szövikre kezüket, s a mit a nagy felelősség pillanatában a haza szent szeretete sugall a szerint cselekedjenek.

E sorok írása közben vettük a megdöbentő hírt, hogy a pénzügyi bizottság nem szavazta meg az adófélemelést. Lehetetlen, hogy e határozat végleges legyen, ha pedig a pénzügyi bizottság nem venja vissza átkos, elhamarkodott végzését, e bizottság nevéhez lesz köve mindazon balsors, mely az elvetett sárkányfogakból kikelni fog.

Ez a veszedelmes bizottság rántotta hazánkat a mostani pénzügyi hinárba s ez a bizottság hagyja most cserben.

Iteljen a közvélemény.

APRÓSÁGOK.

Egy táncosnő halt meg néhány nap előtt Bécsben, ki minden vagyonát a bolondok hazának hagyományozta.

A végrendelet, erre vonatkozó pontja következőleg szölt:

„Vagyonomat bolondoktól örököltem, illő, hogy azt ismét azoknak adjam vissza.“

„Hát te, miért maradtál ki tegnap az iskolából kópé“, mondá a tanító a belépő tanítványnak.

„Kérem tanító úr, tegnap családi ünnepély volt nálunk, azért nem jöhöttem.“

„Micsoda ünnepély volt az?“

„Disznót öltünk, kérem alásan.“

Két jelenet az udvari bálon. Első jelenet: Ó Felsége közeledik. A vendégserge szétoszlik s kört képez: középen Lónyay, Szlavy s mások, jobbra elől b. Sennyey, balra elől Debrecezen képviselője. Mindkettő arcán várakozásteljes mosoly. A király a körbe lép, némán fogadja a köszönetet, s azzal Lónyayhoz megy és vele társalog. Sennyey báró egy pillanat mulva eltűnik a körből. Ó Felsége egy kegyes mosollyal elbucúzik Lónyaytól, néhányat lép Debrecezen képviselője felé és — Szlavyval kezd beszélgetni. Debrecezen képviselője elpárolog. — Második jelenet: egy ablakfülkében áll Csernatony, kimerengve a szöke Duna befagyott tükre. Egyszerre egy mosoly tűnik fel a láthatáron, a mosoly mögött egy magas szikár alak. Az alak odalép és b. Sennyey melancholikus mosollyal némán de melegen megszoritja Csernatonynak kezét. — És két koalíciós tekintet mereng ki az ablakon, le a melységbe, hol a Duna jege fehérik, melyből a befagyott „Debrecezen“ szomoruan tekint fel a reménytelen megszűnésébe. „N. H.“

N-Beeskerek, 1875. jan. 19.

A Pancsován megjelenő „Banater Post“ f. é. 5-ik számában azon közlemény foglaltatik, hogy néhány nap előtt Torontalmegyének egy szolgabírája időzött Pancsova város falai között a ki ott azon dogmát állította fel, miszerint a megye érdeke azt kívánja, hogy a megyének végvidéki községei ezental a pancsovai kormánypárttól eltérő politikai irányt kövessenek, de sőt hogy oda kell törekedniök, hogy a pancsovai kormánypártot minden befolyástól megfossszák, és emeltfogva a választásoknál saját jelöltjeiket kell felléptetniök; állítólag ama szolgabíró azt is mondotta volna, hogy a megye fő- és alispánja is osztják ezen elvet és azt már a legközelebbi választásnál érvényre fogják emelni.

Mi egyáltalában nem hihetjük, hogy megyénknek bármely szolgabírája olyan badarságot állított volna, miszerint a megye végvidéki községeinek a pancsovai kormánypárt politikai irányával ellenkező állást kell elfoglalniök, s hogy ezt a megye érdeke úgy követeli, mert itt nem a megye érdekéről, hanem csak is pártérdekről lehet szó, már pedig hogy

egy pártnak részei azért, mert falun vagy városban laknak egymással ellentétes politikai irányt folytassanak az csakugyan értelem nélküli badarság volna, a párt érdeke és politikai iránya mindég csak egy lehet, lehetnek a tervek kivételére a felállítandó jelöltek személyiségeire nézve nézeteltérések, melyeket azonban egyesíteni ott hol pártfegyelem létezik igen könnyű, mert a kisebbség magát a többségnek mindég alárendelni köteles; azért tehát mint fentebb említök nem hihetjük, hogy a megyének egy szolgabírája azt a mit „B. P.“ állít mondotta volna de feltéve, hogy tette is, csak saját nézetének adhatott kifejezést, de arra hogy a megye fő- vagy alispánjának politikai nézetét tolmácsolja meghatalmazva nem volt.

Legyen a „B. P.“ és legyenek pancsovai tisztelt elvbarátink is arról biztosítva, hogy a torontáli deákpárt szívesen fog velök karöltve járni sőt ezt tenni kötelességének tartja, ha ezen kötelességet ök magukra nézve is elismerik és azt tekintetbe véve, hogy a választók 1/10 részét a megye területe szolgáltatja s hogy a megye végvidéki részeiben az értelmiség bizonyonyan van olyan ha nem nagyobb számmal mint Pancsován, nem fognak sine nobis de nobis határozni, hanem a megyei választók óhaját méltányos figyelembe fogják venni, s elismerendik hogy ök nincsenek kizárólagos vezéri szerepre hivatva, hanem abban a megyei deákpárttal osztoznokiök kell.

Csak az egyetértés képes nagy eredményeket felmutatni, de hogy közöttünk az annyira kívánatos egyetértés fennálljon mindenek előtt kölcsönös bizalomra van szükség, de ezt tisztelt lapársunk a „B. P.“ részéről eddig még fájdalom nem igen tapasztalhattuk sőt inkább az ellenkezőről kellett sajnosan meggyőződnünk mert a „B. P.“ irányunkban sértő és elkeserítő irmodort alkalmazott s nem egy czikkel kellett a „B. P.“ hasábjain találkozunk, melylyel a megyei deákpártot s annak eljárását indokolatlanul megtámadta holott akkor midőn éppen ezen a „B. P.“ előtt érthetetlen, de a mint a következék megmutatta igen is helyes eljárás következtében a deákpárt a megyei bizottság megválasztásánál és a központi bizottság megalakításánál valóban bámulatos győzelmekeket aratott, ezekről a méltánylatnak még egy árva szavával sem emlékezett meg.

Ismételjük hogy azon elvet miszerint erőnk csak is az egyetértésben rejlik magunkénak valljuk s hogy ennek folytán a torontáli deákpárt szívesen nyujt testvérkezt pancsovai elvtársainak és legyenek arról meggyőződve miszerint a torontáli deákpárt mindent el fog követni az annyira kívánatos egyetértés fenntartására és nem rajtunk fog mulni, hogy a jó ügy diadala a haza végvidékén biztosassék. Verus.

A jegyzői mozgalomhoz.

Sokáig bizonytalan volt a községi jegyzöknek, a nemzet ezen hasznos munkásainak sorsa, ö irántuk, kiknek vállain az egész adminisztrációnak legsúlyosabb terhe nyugszik, kiknek feladata a törvények végrehajtása, a törvény nem gondoskodott eléggé, az 1836. 9-ik t. cz., midőn a községek elöljáróinak választásáról intézkedik, a jegyzökről csak annyiban rendelkezik, hogy „jegyzöt, ki jó erkölcséről és ügyességéről ösmertes, a földes urnak jóváhagyása mellett az illető község szabadon fogad“, tovább pedig azt rendeli, „hogy a jegyzök vétségökhöz képest, vagy más szükség úgy kívánván, a szerződési idő lefolyta előtt is a földesur előretudtával a községek által szolgálatjaikból elbocsátathatnak.“

Az 1848:XXIV. t. cz., mely a községi választásokról intézkedik, röviden csak annyit mond, „hogy az első bírósági hatóságú rendezelt tanácssal el nem látott községekben, az elöljárók választása iránt ideiglenesen a megyék fognak intézkedni.

Tudunkkal ilyes intézkedés legalább a mi megyénkben nem történt 1861-ig, midőn az absolutismus békéből kiszabadulván a megyék elrendelték, hogy a községi elöljáróságok választás utján megújítandók.

Ez megtörtént még pedig rohamosan, és nem egy érdemes községi jegyzö vesztelte el hivatalát csak azért, mert a Bach kormánynak képtelen eszköze volt. A provisorium alatt a községi elöljárók és így a jegyzök is a megyei kormányzat által lettek kinevezve.

Alkotmányunknak helyreállítása után Torontalmegye hogy egyrészt a községi jegyzök állását biztosítsa, de másrészt az irant biztosítva legyen, hogy a községek netán képtelen és nem arra való egyéneket válasszanak községi jegyzökké — az 1848:XXIV. t. cz. adta joganal fogva úgy intézkedett, hogy egy külön bizottságot választva ezt ruházta fel a jegyzök kinevezésének teendőivel ugyanezen bizottság vizsgálta és illetőleg vizsgálta meg a községi jegyzök elleni panaszokat, és ha a jegyzök vétkecsnek találta öt a szolgálatból is bocsájtotta.

Egy darabig fennállott ezen gyakorlat, később azonban a megyei bizottmány azon véleményben lévén, hogy a községi jegyzöknek illetén kinevezése hazai törvényeink szellemével ellenkezik, behozta ismét a jegyzői állomásnak szabad választás utján betöltését, s ez így maradt az 1871: XVIII. t. cz. életbeléptéig.

A községi törvényben a jegyzői állás biztosítására nézve már több intézkedésekkel találkozunk, a törvényhozás belátta a községi jegyzői állás fontosságát, s mig egyrészt a jegyzői szigorlat behozatala által biztosítani kívánta a községeket azon veszély ellen, hogy a jegyzői fontos teendök avatatlan kezekbe jussanak, másrészt a községi jegyzök állását is állandósítani és biztosítani, s ez érdemes és képzett községi jegyzöket a pártoskodás és rozszakarat okozta zaklatásoktól megóvni és a nyugdíjazás iránti intézkedés által a községi jegyzöket saját és családjaik jövője iránti aggodalmaktól megkímélni kívánta.

Kimondotta az 1871: XVIII. t. cz., hogy a községi jegyzö hivatalát élethossziglan megtartja, s attól közigazgatási uton csakis a törvényhatóság által és pedig rendes vizsgálat után mozdíthatatik el, ha kötelességeinek teljesítésére elégtelen, ha hivatalában hanyag, ha a közigazgatás körében visszaéléseket követett el, meghatározta a jegyzö fizetésének minimumát 400 ftba, és pedig azzal, hogy a fizetést, ha ennél több volt leszállítani nem szabad. — A törvényhozónak azon intenciója, hogy a jegyzö zaklatásoktól s anyagi gondoktól mentve legyen, teljesen nem sikerült, mert eltekintve attól, hogy az 1871: XVIII. t. cz., 70. §., a), b), c) pontjai alapján a törvényhatóságban uralkodó pártnak vagy sokszor egy-egy befolyosabb körnek is elegendő módja van a községi jegyzöt hivatalából közigazgatási uton kitenni, a községi törvénynek egy másik szakasza igen sérelmes a községi jegyzökre nézve, és ez a 92. §., mely felhatalmazza a községi képviselölet fejelemi vizsgálat-elrendelésére a községi elöljárók ellen még a 93. §. azt is magában foglalja, hogy az, a ki a vizsgálatot elrendelte, egyszerűsrimind fel is függesztheti hivatalától az illető tisztviselőt és hivatalnokot, minthogy pedig a községi törvény 64. §. értelmében a jegyzö is községi elöljáró — a községi képviselölet többségének kedve kényétől függ a jegyzönek hivatalától felfüggesztése, s miután tudjuk, hogy községeink legnagyobb részének képviselölete tulnyomólag teljesen mjveletlen egyénekből áll, könnyen beláthatjuk, hogy mily kellemes helyzetben van a buzgó és hivatalos kötelességét, melyhez az adóbehajtás és ujjoncozás is tartozik — buzgón teljesítő jegyzö, a községi képviselölet irányában.

Az itt előadottakból kitünik, hogy midőn a törvényhozás a községi törvény egyik szakasza által a községi jegyzönek állását biztosítani óhajtotta, a másik szakasz által azt ismét lerontotta.

De tekintsük most azt is, hogy miként lett gondoskodva a községi jegyzök és családjaiknak jövőjéről.

Az 1871. évi 18. t. cz. 67. §. azt rendeli, hogy az elaggott jegyzök, és a jegyzök özvegyei és árvai sorsának biztosításáról, segély- és nyugdíj-pénztárak vagy gyámintézetek felállítására a törvényhatóságok szabályrendeletileg tartoznak intézkedni.

E tekintetben megyénkben némi, de még eddig meddő mozgalom volt tapasztalható, 1872. évben a megye alispánja körrendeletileg értesítette a szolgabírákat, hogy az 1871-ik évi 18. törvénycikknek a jegyzök nyugdíjazására vonatkozó rendelkezését foganatosítani, kívánván ezen ügyet az állandó választmány által tárgyalta, mely is egy küldöttséget nevezett ki az erre vonatkozó terv és alapszabályok

19. §. A volt határvidéki jegyzőkre és illetőleg községekre nézve ezen szabályrendelet az ottani viszonyok végleges rendezése után lesz kötelező.

Magyarország községi jegyzőihez.

Tisztelt kartárs urak!

Évek óta hazánk községi jegyzőinek táborába mely alomban szendereg. Súlyos, legjobb erőnket bénító álmot aluvánk. A rohammal haladó idő legjogosultabb követelményei mögött majdnem elmaradtunk.

Nehéz munka volt ezen szunyadó tábori tevékenységre ébreszteni, arra bírni, hogy saját sanyaru helyzetén, a haza fogatkozással terhelt, munkaképtelenné vált közigazgatási gépezetén javítolag működjenek, egyesüljen az azon magaslatos feladat megoldása céljából, hogy elaggott kartársaink, özvegyeink és árvaink megmentessenek az élet azon keserű nyomorától, mely inség alakjában súlyosítja az aggkor terheit, az elhagyatottság fájdalmait.

A közöny ellen küzdve, lelkesedéssel kívántuk a kartársak lelkeit megmozdítani. Bevalljuk, hogy remegve állunk a hirdett eszménket megtestesítő törekvő, gyarló erőnket messzire túlhaladó óriási munka előtt. Fáradozásunk eredményét felmutathatni a felszínre vergődött nehézségek számbavétele után nem remeltük. Küzdelmünkben csak az erős akarat: kartársaink sorsán javítani, adott erőt, — kiharatóst azon ihlett lelkesedés, melylyel mindig munkálkodni törekedünk, ha karunk sorsa, családjaik jövője és annak biztosítása forog kérdésben.

Elismerést, hálát, hirnevet, vagy épen vezérszerepelhetőséget sohasem hajhásztunk. A nyílt térre csakis azért léptünk ki eszménkkel, mivel más nem találkoztunk, ki megtestesítést kezdeményezte volna. Nem vezetni akarunk, hanem csak lankadatlanul küzdeni egy szent ügy érdekében, mely édes mindnyájunk legszentebb ügye, legszentebb érdeke.

Készek vagyunk bármikor a vezetést szakavatottabb kezbe letenni és mint közmunkás legjobban erőnkkel a nagy épület betetőzését előmozdítani.

A legelőkelőbb örömmel kell azonban most azt is bevallanunk, hogy ok nélkül remegtünk, ok nélkül engedünk a kétség sulya alatt, vajmi kevés remény által megállított keblünket gyötörtetni.

Igaz, nehéz munka volt, mégis sikerült az alvó táborba munkakedvet és a szent ügy iránti langihlettséget terelni. Sok lelkes szó hangzott el visszhang nélkül a közönyösség homályában, a melyen fekvő sötét éj méla csendében. A kartárs urak leginkább kételkedtek kielégítő sikerben, és csak kevesen valának azon lelkesek, kik önzetlen feladással megküzdve a roppant akadályok halmozásával, hangya szorgalommal, pénz- és időbeli áldozatokkal lőnek munkáinkat az alapjában megkezdett fényes épületnek.

Csak fellebbe lassan emelkedtünk ki a magaslatra. Most küzdelmünk közepete egyszerre a biztató remény verőfényes sugara, elító fénye villant fel. Beesületes, önzetlen törekvésünk figyelemre akadt, csak kevesek által pártolt ügyünk munkatársakat, hatalmas támaszt talált.

A fővárosi és vidéki sajtó legtekintélyesebb munkái léptek érdeklünkben a sorompók közé, és szellemi munkások hatalmas hangjai felébreszték a közönyösség által elfogott nagy tábor zömét.

És a községi jegyzők eddig tétlenül vesztett tábora élénk munkásságra virradt. Az éj sötéte szétoszlott és a remény fényes napja bevilágította, megmelegítette a mindinkább heves lelkesedéssel megtelt hideg kebleket.

Tömegesen sorakoztak a haza minden vidékén a kartárs urak: gyűlések, tanácskozások tartottak, s egymásután keletkeztek a községi jegyzők kerületi egyletei, tevékeny működésükben törekvően jobb állapotokat teremteni, zülalt közigazgatásunkon javítani, sokszor a földönfutóvá tételének kitért éhínséget szenvedő családjának, a súlyos munka terhe alatt kidőlt agg kartársaink jövőjét biztosítani és a legközelebbi időre egy Budapesten egybehívandó magyarországi általános községi jegyzők gyűlését lelelesíteni. Hirdetett eszménket életrevalósága hangosan elismertelt és szünet nélkül munkálódik ez eszme megtestesítésén. Két szaklap is keletkezett, miknek első száma máris közkézben forog.

Mindinkább emelkednek ki a jegyzők táborából ügyünk buzgó harcászai.

Sokat kell emlegetnünk. Egyelőre csak a következők: a nogradmegyei jegyzők lelkes alispánjuk által támogatva, a pestmegyei jegyzők az egyik szaklap szerkesztőjével, Láng Géza urral; a versetzi kerület jegyzői Turcsányi Rudolf-fal; a tasnádi és érmelléki jegyzők kerületi egyletei Szombathelyi Bélával, a tolnaszántói kerület jegyzői Szabó Mihálylyal, a pinkaföldi jegyzői egylet Ehrenhoffer Adolf elnökével; a krassói jegyzők Schmidt Brunnó és Rendes Ferenczel; a határvidéki és székelvöldi jegyzők Schwanfelder, Császár József, Százhegyi Károly, Fülöpp István, Gécsy Alajos urakkal; a beregmegei jegyzők Komka Bélával; a somogymegei jegyzők és különösen a lengyeltői kerület jegyzői Szabady Ignáczal; a baranyamegei jegyzők Mayer Béla és Szinkovich Pál szolgabíró, Koch József; Taschek Alajos, Fránkl Antal, Rada Ádám, Geyer Gyula, Trempacher Ede, Ugrossy Adolf, Temes- és Torontálmegei jegyzői.

Mindenütt az egyesítés nagy munkáján működnek, mindenütt azon fáradoznak, hogy a megpendített eszme testté váljen.

Szembem ily nagyszerű mozgalommal idejét annak látja a bizottság, miszerint tudomására juttassa a haza összes jegyzőinek, hogy Budapesten megtartandó általános magyarországi községi jegyzők gyűlését mihamarabb egybehívni fogja.

Előttünk fekszik egész halmaza a kerületi jegyzői egyletek és egyes lelkes kartárs urak ajánlatai és javaslatának, többek között egy általános országos szaklap alapítására vonatkozó javaslat, úgy egy országos jegyzői képezde felállítására iránti munkát. Az egyleti alapszabályok, a nyugdíjintézet és egy országos jegyzői egylet mikénti létesítése tágos vita tárgyat képezik.

Hogy azonban teljes sikerrel megküzdhesünk nehéz és roppant nagy feladatunkkal, teljes tisztelettel esedeznünk kell, úgy a már létesített egyletekhez, mind a haza összes jegyzőihez, hogy jelentkezéseiket az oly olcsó levelezési lapok által legfeljebb f. évi január 25 az előírt bizottsági elnökhöz juttatni kegyeskedjenek, mivel a gyűlésen résztvevők számát az előtérkedések pontos megtevétele végett okvetlenül tudnunk kell. Együtt felkérjük a kerületi jegyzői egyleteit, mihamarabb azt is velünk tudatni, ha vajjon az egyes egyletek saját kebelökből választandó képviselők által kívánják a gyűlésen részt venni, vagy pedig megjelenend azok az egylet minden egyes tagja?

Az eszközölt jelentkezések után a bizottság rögtön intézkedend, hogy a résztvevők számára menetlő szállást, szabad lakást és egyéb kedvezményeket illető helyen kieszközöljön.

Tisztelt kartárs urak! Rajtatok most a sor, jobb állapotok megteremtésében teljes erővel munkálkodni, biztos existenciát és méltó jövőt szerezni, rajtatok a sor, teljes erővel és áldozatkészséggel oda hatni, hogy kivívassék a jegyzők számára is oly állás, melyet jogosan az általuk képviselt értelmiség alapján, melylyel méltó helyet töltenek be az ország hivatalnok hadában, mint lényeges tényezők az ország közigazgatási gépezetében követelhetnek.

Legyen meg a becsületes munkásnak is az őt méltán megillető díja!

Teljes készséggel felteljük legszentebb érdekeink vezetését rögtön az egybehívandó nagygyűlés kezébe.

Fáradozásunk, küzdelmünk legédesebb jutalmát azon erős öntudatban találjuk, hogy t. kartársainknak forró szeretettel és önzetlen feladással szolgáltak.

Szives és hazafiai üdvözléssel maradtam
Osztern, (Torontál, pr. Bánát-Komlós),
1875. évi január 2-án.

Mohaupt Mihály,
községi jegyző és bizottsági elnök,
a bizottság nevében.

HIRHARANG.

* Lesz-e már vasutunk? Emlékeznünk fognak t. olvasóink, hogy néhány hét előtt azt írtuk, hogy a Bega szabályozási társulat folyamodott a közlekedési miniszteriumhoz, miszerint engedélyt adjon a Bega töltésén építendő, és Beeskerektől Gyertyámosig vezetendő vasútra. Az ige testé lón, s az engedély megadatott. A közlekedési miniszterium a terbe vett keskeny vágányu vasut kiépítését megengedte, s ezen engedélyt a nevezett társulatnak le is küldötte. Mint innen értesülünk, a keskeny vágányu vasut egyik ága Gyertyámosnál venné kezdetét és Ó-Teleken, valamint több község és kincstári pusztán keresztül N.-Beeskerekre, onnan pedig a Temes töltésén vezetettnek le egész Pancsováig, a harmadik pedig a Berzava folyó mentében vonulna el. A vasut leginkább csak teherszállításra volna szánva, s e tekintetben nem kis nyereséggel dolgozhatnék. A vágány szélessége valamivel több egy méternél s mint az előleges számítás mutatja kevésbe fog kerülni, mivel a töltés, melyen haladni fog, nagyobb részt készen van, így a Temes töltése egész Botosig csupán a vasut kiépítésére vár. (Mi azt hisszük, hogy e másodrendűnek keresztelt pálya jövedelmezőbb leend, mint sok más elsőrangú pálya). Szerk.

* Magyar vasuti és pénzügyi tervek. A „Semaine Financière“ párisi közgazdasági lap érdekes leleplezéseket közöl azon konzorcium terveiről, mely ajánlatot tett a magyar kormányának, hogy az osztrák déli vasut magyar vonalait a Dunán túl levő kisebb vonalakkal „m. déli vasut“ czímen egyesíteni akarja. A fővállalkozó a párisi Société Générale és Credit Foncier. De a déli vasuti terv mellett említett érdemel egy más vasuti terv, melyet szintén e konzorcium hajlandó megvalósítani, és ez abban állna, hogy magyar központi vasut (Grand Central) czim alatt egy vasutársulat alakulna, mely a magyar keleti vasutnak a román csatlakozástól a tiszavidéki pályáig terjedő vonalait, továbbá a tiszavidéki vasutnak arad-szolnoki részét egy Szolnoktól Pestre építendő vonallal s a magyar államvasutnak Budapesttől az ország határáig terjedő vonalait is egy nagy vasutvá egyesíteni. Az állam a vonalak tőkénének 5%-át biztosítaná. A vasuti terv technikai nehézségei állítólag már le vannak győzve. Legfontosabb azonban, hogy ugyanezen konzorcium a magyar nemzeti jegybankot is ajánlják életbe léptetni, s a bank 1877-ben kezdené meg üzletét, midőn az osztr. bank monopóliuma lejár.

* Tengeri kigyó Aradácson. Az „Egyetértés“ t. collégánk egy sensationális hirt

között Aradácsonról, a melyben elmondja, hogy ott párbaj vívatott. A közlemény következőleg zolt: „Aradácson (Nagy-Beeskerek mellett) írják egy itteni német lapnak, hogy ott f. hó 7-én két budapesti úr, és pedig egy magasabb vasuti hivatalnok és egy közös hadseregbeli főhadnagy párbajt vívott. A tiszt nehéz sebet kapott s a viadal színhelyéről úgy vitték el a községi jegyző házához, hol három napig ápolták s azután elszállították Budapestre. Egyik segédje elszállításig vele volt S.-Aradácson, a többiek azonnal elutaztak onnan. Egy polgár, ki véletlenül szemtanúja volt a párbajnak, az ügyet azonnal feljelentette a hatóságnak, mely azonban nem avatkozott bele a dologba. (A fentebbi hír alkalmasint kacsa lesz, mert e járasnak oly erőlyes szolgabírája van, ki bizonyosan az ily dolgot el nem hallgatna, de ebben bizonyosan mulatni akarta magát ily közlés szarnyabocsajásával. Szerk.)

* A képviselőválasztási központi választmányok határozatait főlegbvitel esetében felülvizsgáló curia tanácsok bírói tagjai a curia két osztálya által közelebb titkos szavazás útján következő rendben választották meg; I. tanács rendes tagjai: Manojlovits Emil, Karap Ferencz, Osztrovszky József, Balasy Antal, pótagok: Ócsyvá Ferencz, Lány Ágoston, Dimits Emil, Jamniczky Lipót. II. tan. r. t.: Rath György, Tóth Lőrincz, Somossy Ignác, Szabó Imre, p. t.: Soltész Albert, Faur Janos, Blaskovich Kálmán, Halmosy Endre. III. tan. r. t.: Szentgyörgyi Imre, Laszel Agost, Babos Kálmán, Raisz Szilárd, p. t.: Mersics Miklós, Tóth Elek, Vadnay Lajos, Beóthy Zs.

* Gyönyörűséges háboru foly most a Maros partján. Mint az „Ell.“-ben olvassuk, Zombor és Makó hajba kapott a révbéli közlekedés miatt. A makó-zombori révbén megakadva a közlekedés, a bérli kését azt helyreállítani többféle felszólításra is. Ekkor Makó főkapitánya egy helybeli lakost fölhatalmazott, hogy kompot járasson a vizen. Erre Torontál vármegye hatósága a zombori révbérli kérelmére fegyveres erővel megjelent, s a komp közlekedését nem engedte meg. Most Makó főkapitánya is fegyveres erőt vett igénybe, s a közlekedést megnyitotta. (Ezt az esetet bizonyosan valaki nagyító üvegen nézhetné. Szerk.)

* Kereskedelmi táncvígalmom. A helybeli kereskedelmi ifjúság által e f. hó 16-án rendezett táncvígalmom igen fényesen sikerült, azt hisszük, hogy a bevétel is meg fog felelni a költséneket, melylyel mindenféle találkozásunk.

* Hajtóvadászat. Herczeg Thurn-Taxis Egon écskai uradalmában e napokban hajtóvadászat rendeztetett. A hajtasban több helyütt akadtak fűrjekre. Ez mindenesetre ritka eset, hogy a tél közepén itt fűrjekkel találkozunk a vadászat kedvelői. — A vadászatban a közszeretethen és tiszteletben álló herczeg is személyesen jelen volt.

* A coupon-ügyhöz. Mi már jelezttük volt, hogy a hirhedi szelvényhamisítási ügynek gőcz-pontja aligha nem benn a keleti vaspálya társulat kebelében keresendő és most csakugyan nyomára jött nevezett társulat igazgató-sága, hogy 14 ezer ftról szóló szelvények nem voltak átütve, holott ennek a kezelési ügymenetnél fogva meg kellett volna történni. Az igazgatótanács ennek fonáln kiterítette, hogy ez ügy kapcsolatban van a Deutsche nyomdában elkövetett szelvényhamisítási ügygyel. A főkönyvezető ennek folytán az igazgatótanács által tegnap kérdőre vonatott és oly vallomásokot lón, hogy az igazgatótanács kénztelen volt a főkönyvezetője ellen további eljárás a fenylő törvényszékre bízni. A társulati pénztár természetesen azonnal megvizsgálatván, mi hiány sem mutatkozott.

* Egy rettegett rablót fogtak el Nagy-Szeben mellett, Tiliskán e napokban, ki már évek óta rettegésben tartotta Erdély déli határait. Ezt a rettegett embert Deannak hívják, kit csak heves harc után foghatott el a csendőrség. Három nap, három éjjel őriztetett a rabló egy csendőri lakományában, aztán kedvesével együtt, kinek házában elfogták. N.-Szebenbe szállították. Deann alig 30 éves fiatal ember.

* A király mint koma. Egy pozsonyi lakosnak karácson éjjelén pontban 12 órakor fia született. Ez alkalomból az atyának azon ötlete támadt, hogy a királyt hívja meg komának. Azonnal kérvényt intézett ő felségéhez és mint a „N. P. J.“ írja, nemsokára nyíjas levelet kapott, melyhez beküldött okmányain kívül a király nevében egy 100 ftrós bangjegyet volt mellékelve azon biztosítással, hogy ő felsége az új állampolgárról gondoskodni fog.

* A futárvonatok Bécs és Budapest között. Az osztrák államvasut-társulat tudatja velünk, hogy a Bécsből este 11 órakor induló — és a Budapesttől délutni 2 óra 10 perczkor induló futárvonatok további intézkedésig beszüntettek.

* A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat határozta, hogy az eddigi évkönyv helyett ezentul „Történelmi és régészeti értesítő“ czim alatt folyoiratot indít meg, mely évnegyedenként fog megjelenni. A folyoirat első száma 60 quartlapon terjedő fuzetben meg is jelent, kiállításra csinos, szerkesztik Janky K. és Miletz János. Van benne két tudományos értekezés, az egyik Miletz Jánostól Temesvár hadászati jelentőségéről, a másik dr. Ortvy Tivadartól a Zichy-család zselői levéltárának Délmagyarországra vonatkozó okiratairól; közölve van továbbá azon javaslat, melyet a társulat választmányára és a temesvári képv. testület részéről kiküldött ve-

gyes bizottság a temesvári utcák és tereknek a történelmi viszonyok alapján való új elnevezéséről elkiszitett. A tárcza több kisebb közleményt tartalmaz: tudósításokat a társulat választmányának üléseiről, egy czikket „karánsebesi és orsovai emlékkő“ czim alatt; Iványi J.-tól történelmi munkákat, Miletztől éremleírásokat és több apróságot.

* Fuss vagy fizess. A képviselőválasztási napok közelednek, s érdekeben áll mindenkinek, hogy ha már a terhek alatt gőnyed, fizet oda, és anyit, hova és mennyit nem kellene, hogy legalább gyakorolja alkotmányos jogainak egyik legdrágábbikát — a választói jogot. Az 1874. évi XXXIII. törvényekzik, s országgyűlési képviselő választásáról szól, s 12. §-a 5-ik pontjában ez áll: „Választói jogot nem gyakorolhatnak azok, kik az összeírást, illetőleg kiigazítást megelőző évekre a választókerületben fizetendő egyenes adójukat le nem fizették.“ Tudjuk, hogy a mult év nagy terheket rótt reánk, s még a legjobb akarat mellett is számtalan birtokos és polgár adóhátralékban van, mert pénze nem volt: hitelbe pedig nem kapott, mert tisztán álló vagyona mellett sem volt hitele! s egy alkotmányos országnak ez egyik legnagyobb csapása. Mindezek mellett meg kell mutatnunk, hogy tiszteljük a törvényt; hogy a csapások közt is tudunk áldozni azért, mi életünkben egyik legnagyobb kincs, — jogainkért. Mily nehezen esnek az minden polgárra, midőn kibontják előtte a lobogót, és nem mehet alaja, nincs szava és nem vedheti. — Adja isten, hogy e tekintetben minél kevesebb némája legyen Somogy-megyének! Az adófizetéssel két célt értünk el: lerőtük az állam iránti tartozásunkat, melynek — mint a halálnak — meg kell lenni előbb — utóbb. Aztán biztosítottuk jogainkat. Az utóbbi rendhiveli biztalmányi gyűlésből kiküldetésök van szolgabíráinknak, hogy a népet figyelmeztessék az adófizetésre. Kerjük polgártársainkat tehát a törvény nevében és saját érdekekben köteleinknek teljesítésére, miután az összeírás itt van a kuszóbb előtt. Ha valaha fontolóra kellett tenni, hogy kit küldjön az országgyűlésre, egy most lehet gondolkodnunk rajta, mert a mulasztások, a zúrvavar, többet mondunk: a veszély óráiban ember kell a gátra. „S.“

* Egy érdekes Gorilla-vadászat. A „Revue des Deux Mondes illustrée“ egyik számában M. Dukhaillu következőleg beszéli el kalandját egy gorillával közép Afrika lapályos bozótaiban. Két óráig jartunk már fel s alá csörtelve, a rengeteg bozótokban anélkül, hogy vadra akadnunk volna, midőn egyszerre egy roppant gorilla termett előttünk s egyenesen felénk tartott ordítva dübörögve, mintha csak azt akarta volna mondani: „meguntam a szüntelen háborgatást, im itt vagyok, önkényit jövök hozzátok.“ Egy magános him gorilla volt ez, és ezek a legvadabbak. Az erdő csak úgy viszhangzott ordításától, mely hasonló vala a távol dörgés morgásához. Csak 30 yardnyira volt tőlünk, midőn először megpillantottuk. (Egy yard körülbelül egy rőf) Megállott, — most löni akartam, de hű vadászom fülembe sugá: „ne meg.“ Némán és mozdulatlanul maradtunk, készen tartva fegyvereinket. Az állat ekkor ránk szegezé bösz, zürke szemét és óriási karjaival elkezdé verni mellét, újra rémséges böggéssel közeledve felénk. Mintegy husz yardnyira tőlünk ismét megállott. Vadászom ismétlé: „még most se.“ Ekkor ismét megindult s már csak 15 yardnyira volt tőlünk szemköztt nézve vele, rémülettel tekintetem dühtől eltorzult pófájára, roppant fogait borzasztón csikorgatá s homlokának ránczos bőre egyre fel- s alahúzódott, mi visszatartó vonásainak órdogi kifejezést kölcsönözött. Önkénytelenül egyik szegény vadászom jutott eszembe, ki néhány nappal azelőtt egy gorilla áldozatává lón. Képelem a szerencsétlennek helyzetét, midőn fegyverét kilöve, kegyetlen ellenét közeledni látá, ki nem a leopard sebes szökéseivel, hanem kemért léptekkel indul bosszúállásra, s támadása kikerülhetetlen. Még egyszer ordított, hogy az egész erdő rengett bele. Mindig szemünk közé nézve és mellét verve. Azután újra közeledett felénk. Most már csak tíz yardnyi tér választott el bennünket egymástól. Lelekeztem szorult volt, anynyira felizgatott e roppant állat közeledte. „Most vigyázzunk!“ suttogá vadászom, midőn épen a gorilla megállott és kitérte száját, hogy újra ordítson: — — — de e pillanatban három golyó által találva — majdnem minden rángatózás nélkül halva rogyott össze. „Soha sem kell elhamarkodni!“ mondá tarsam — „a lövést, mert ha kegyed elhibázta volna őt, ő nehezen hibázta volna el kegyedet.“ Ezen szörnyű majom vadászatánál mindig szem előtt kell tartani, mint különös fontosságú feladatot, hogy nem szabad tágitani előle, mert a mozdulatlan megállás nyujthat csak egyedül esélyt a megmenekedésre.

* A sóházi épület. A pénzügyminister fölhitva a várost, (Budapest) hogy azon határozatát, melyben a sóházi épületnek folyó évi február 1-re delogirozását, f. é. május 1-re pedig lerombolását kimondotta, tartisa függőben addig, míg ezen telek eladatik, mert ezen lerombolás folytán a kincstárna 4000 ftr. kár háramlanék; az épület kijavítása már el van rendezve és közbiztonsági szempontból semmitől sem kell tartani. Az épület 8 telekre osztva, különben is el fog árusítani.

* A budapesti közuti vaspálya mult évben 692.886 ft. 17 krt vett be. December 1—31-ig 383.610 személy után 42.834 ftr. 12 krt vett be. — A budai alagut mult december havi jövedelme 3860 ft. 90 krt tesz; az 1874. évi tisztajövedelem pedig 53.276 forint 95 krt. tesz.

* Új törvényjavaslatok. A kisebb kihágási ügyeknek a járásbírók hatásköréből a közigazgatási hatóságokba áthelyezése iránt már elkészült a törvényjavaslat az igazságügy-ministeriumban, s véleményadás végett közöltetett a belügyminiszterrel. — A negyedik kikerekítésére vonatkozó s a belügyminiszter által módosítás végett visszavett törvényjavaslat, újonnan módosított alakjában már legközelebb a minisiteri tanács elé kerül. Lesz alkalmunk legközelebb az egész kérdéstről tüzetesen szólni, addig is csak azt jegyezzük meg, hogy Arva, Thuróc, Liptómezők, ugy Hunyad és Zaránd egyesítése, valamint a déli megyék szaporítása, a székelység izolálásával együtt végleg eljett.

* Regényes életpálya. A „Rappell”-jan. 10-én kelt számában ez olvasható: A Neckerkórházba egy Senkeisen nevű éggastyán vételelt fel, kinek furcsa története van. Szolgálatból kilépett katonatiszt lévén, ki 78 éves kora s betegeskedése miatt küldetett kórházba, a vizsgáló orvos észrevette, hogy e katonatiszt a szépművész tartozik. Titka felfedeztetvén, nem vonakodott éltét elbeszélni. 14 éves korában elvesztette atyját, ki bajor ezredes volt. Nagyatya, Senkeisen báró s tábornok egy bajor hadtest élén állt. (Bajorország akkor Franciaország szövetségese volt.) Megmagyarázhatatlan szeszélyből a nagyapa kényszerítette a leányt hadtestének egyik ezredébe lépni. Előleptéte igen gyorsan történt. Részt vett a spanyol és német hadjáratokban Waterlooán két súlyos sebet kapott. Azután mint 2-dik osztályú katonatiszt felvétette magát a kórház-adminisztrációjába. Ujra szolgálathá lépett 1830-ban s Algírba utazott. 1833-ban Franciaországban polgárosította magát, hogy nyugdíjra igényt tarthasson. — E nő fényes szolgálati bizonyítványokkal bir. Kiváló tettei miatt üdvözlő levelekkel tisztelték meg Berthier, Augereau s

Suchet tábornokok. Senkeisen k. a. hangja kemény és férfias; egész külseje a férfimre emlékeztet. E vén kisasszony ki 41 év óta húzza 800 franknyi szerény nyugdíját, a második császárság alatt a sz. Ilonai érdemjelt kapta.

Rövid hírek.

Sina Simon, báró, 1000 forintot adott a budapesti szegényeknek.

Hőolvasztó géppel tesznek kísérletet nem sokára a főváros utcáin, melyet Hátszegi nevű úr ismert a „Pester Lloyd” hasábjain.

A báni szerb lelkész, mint a „Fünfk. Zeit.” írja, egy kisladi parasztnak 75 frtot adott kamatra olyképen, hogy 120 frtól vett tőle kötelezvényt s egyszerűs mind havonként 10 frtot zsarolt tőle kamat fejében. Sajnáljuk, hogy a kegyes férfiú nevét át nem adhatjuk a halhatatlanságnak.

A Vezúvá gőzsilót terveznek, melynek költségét 300,000 lírara teszik. Palmieri tanár, ki az ottani observatórium öre, úgy nyilatkozott, hogy ha a Vezúv két évig nyugodtan marad a síklóba fektetett tőke megkésztérizi magát.

A fenyegető árvíz a főváros figyelmét is nagyban magára vonta; az árvíz bizottság megalakult.

A lipótvárosi templom építési költségei Ybl Miklós, építész kijavított terve szerint 1,253,804 frtot tesznek.

Washington közelében két vasutvonal összeitközvén tűz támadt, mely a postakocsit 700,000 dollárnyi értékű papírral együtt megemészté.

Alfonz, spanyol királyt Barcelonában roppant fényvel fogadták. Catalónia testületi Izabellát is táviratilag híják Spanyolországba.

Szepesi Imre, egyetemi tanár f. h. 9-én meghalt.

Széchenyi Gyula gróf, titkos tanácsos és kamarás, József főherceg volt főudvarmestere, Klinkosch, ismert bécsi iparos ritka szépségű leányát, Paulát jegyezte el. A mesalliance Bécs aristokratikus körében nagy föltűnést okozott. A nemes gróf első neje Zichy-Feraris Karolina grófhölgy volt.

Castellar, a hirneves spanyol republikánus államférfi kinyilatkoztatta, hogy Alfonz királysága alatt nem marad Spanyolországban.

Párizsban a legújabb divatú kalap „chapeau à la Négrád” Zubovics híres lovaglása óta van folkapva.

Putnokon egy asszony annyira ölelgette és csokolgatta gyermekét, hogy ez végre megfuladt.

Rozsnyón a rendőrkapitány szigorúan felügyelt arra, hogy havazáskor a járdákról rögtön és folytonosan eltisztogassák a havat. (Utóljára nálunk még majd célzasnak veszik ezt a kis hírt.)

Tornamegyében, mint a „Rozsnyói H.” beszéli, e napokban 3 ft. és néhány krajczárnyi adósság miatt egy birtokot ütnek dobra. Szomorú jelenség.

A toroklób Dunaföldváron már nemcsak a gyermekeket, hanem a fölöttöket is tizedelni kezdi.

A külföldi élelmesség megint kiszakmányaolja egyik, eddig nem ismert jövedelmi forrásunkat. Kuküllő vármegyében a nép már régóta ismeri az „égő földet”; a kiömlő petróleum gáz lángjával kukoriczát szoktak sütni. Most egy moldvaországi tőkepénzes megvette a petróleum-forrást s alkalmasint nem lesz rajta vesztesége.

A helfenbergi papírgyárban, Drezda mellett papírból mesterséges beleket gyártanak hurka- és kolbásztöltekeknek. Jó étvágyat!

Az erdélyi kat. püspök a papságot a színház látogatásától eltiltá.

Komárvárosban, mint a „Zala” írja, a helység kovácsa a mult zivataros napok egyikén utközben megfagyott.

Pesten luteránus bált rendeztek; **Mar-tonoson** pedig katolikus jellemű csináltak. Csak rajta, úgy is nagyon erős nálunk az öszszetartás, sokkal szebb az a megoldott kévé-féle állapot.

Kaposvárott az ottani kisdudovó javára Shakespeare „Hamlet”-jét műkedvelők adják elő. A „Nemzeti H.” ezt merész próbálkozásnak mondja.

Nagy-Szebenben a rettegett Deanu nevé-rabló a rendőrség kére kettette.

Az új egyetemi könyvtárt májusban adják át a közönség használatának. Az épület 650,000 frtba került, homlokzatán a következő fölirat van: „Bibliotheca regiae scientiarum universitatis hungaricae”; alább pedig: „Artibus, Literis, Vitae”. (Már biz arra magyar föl-iratot is tehettek volna.)

A svajzei olasz határt oly roppant hó borítja, hogy némely vendéglőbe csak az első emelet ablakain járnak be.

Egyik délamerikai városban három lázadót kötöttek föl és testöket 15 napig fuggva hagyták elrettentő példának. A kivégzés után következő napon a hullák nadrágján mindenféle hirdetési lapot találtak, a többi között egy kötelest is, ki akasztásra igen alkalmas zsin-negyet ajánlotta, hivatkozva azokra, melyeken a hullák lógtak, s melyek szintén az ő mű-helyéből kerültek ki.

A jászberényi muzeum becses ereklyét kapott. A tisztán jász-kunokból alakult 48-ki Lehelhuszárok ezredének zászlaját küldé el neki Szegeodról Daniel Ferenczné.

„Álmos” című új dalmű kerül színre nem sokára Budapesten, melyet Mosonyi írt.

H I R D E T É S E K.

7823.—7867. sz. p. 1874.

(1—3*)

Csődmegszüntetés.

A nagy-beckereki kir. törvényszék mint csődbíró-ság által közzé tetetik, miszerint Ernst Ignác nagy-beckereki lakos ellen 1873-ki május 13-án 3383. sz. a. kelt ítélettel elrendelt csőd az összes hitelezők beleegyezése folytán bíróság megszüntetett.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1874. évi december 28-án tartott csődbíró-sági üléséből.

Várady Mihály,
kir. ítéleti elnök.

10046. sz. 1874.

(4—3*)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tetetik, hogy a cs. kir. szab. ált. oszt. földhitelezet mint végrehajtató részére 9764 ft. 91 kr. és jár. kielégítése végett Rosenfeld Mór végrehajtást szenvedő neve alatt a nagy-beckereki község 490. sz. tjkhen felvett, s 20,000 ft-ra becsült ingatlan vagyonnak végrehajtás utján elárverezése elrendeltetvén, ennek a helyszínén, illetőleg a kir. telekkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközlése I-ső határidőül 1875. évi márczius 15-ik, szükség esetében II-ik határidőül 1875. évi ápril 14-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órájára tüzetik azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül adatlak el, a másodiknál pedig 12,000 ft-on alul eladatni nem fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezónél letenni, az ígért vételárt pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét, és további 3 hó alatt az utolsó részt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletbe léssen betudandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítottak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben a részükre Vécey Béla ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefogalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától, számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelezése mellett megbízatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 31-én tartott ülésében.

9687. sz. 1874.

(11—3*)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tetetik, hogy Krevrath József t.-becsei lakos végrehajtató részére 800 ft. és járuléki kielégítése végett Heinstein György özvegye és örököse Heinstein Rozália t.-becsei lakos végrehajtást szenvedettől lefogalt és t.-becsei község 530. sz. telek-jegyzőkönyvben 110 ft-ra felbecsült ház egy negyed részére nézve a bírói árverés elrendeltetvén ennek a helyszínén

illetőleg T.-Becsen az említett háznál leendő eszközlésére első határidőül 1875. évi február 20-ik, szükség esetében második határidőül márczius 31-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órájára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételárt 2 részletben és pedig felét, melybe a bánatpénz beszámíttatik azonnal, másik felét pedig egy hó alatt lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítottak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen telekkönyvi hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefogalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen k. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelezése mellett megbízatik. Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 30-án tartott ülésében.

7. sz. k. i.

Pályázat.

(6—3*)

Torontálmegye zichyfalvi kerületében kebelezett Bánlak román, Offzenitz, Dolacz német, Tolvádia vegyes, Patos, Szolta román ajku községek megyehatósági engedélyvel egészségügyi községgé alakulván, a 600 ftnyi évi fizetés, 10 és 40 krnyi látogatási díj és szabad fuvarral rendszeresített orvosi állomás, bánlakoni tartózkodással, választás utján betöltendő.

Felhivatnak a pályázni kívánó t. orvos urak, az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében felszerelt folyamodásukat folyó évi február 20-ik napjáig, mint a választási napig, alulírt szolgabíróhoz benyujtani.

Bánlakon, 1875. évi január 3-án.

Milutinovits Sándor,
szolgabíró.

5149. sz. 1874.

Pályázat.

(9—2*)

Az ivanovai községben jelenleg üresedésben levő jegyzői állomás betöltendő. Ezen állomással 400 ft. évi készlet, szabad lakás, két öl tűzifa és 1 láncc kertiföld, azonfelül minden szerződésért mindegyik feltől 2 ft., kötelezvényekért 50 kr., végrendeletekért 50 kr., marhá-levelekért 5 kr., ha községi ügyben utazik a községi határban belül 1 ft. napi díj, ha a szolgabíró-sághoz vagy más hivatalhoz utazik éjjelezéssel 2 ft. napi díjjal van összekötve.

Ezen állomás elnyerésére megkivántatik a magyar, német és bolgár nyelnek tudása. Pályázók kérvényeiket szabályszerűen felszerelve, f. évi február 4-ig az alulírt szolgabírói hivatalhoz küldjék be, mely napon a község-házában a választás meg fog tartatni.

Pancsován, 1875. évi január 2-án.

A szolgabíró-ságtól.

Meghívás

a „nagy-beckereki jótékony nőegyletnek” 1875. évi január 31-én délutáni 3 órakor a városház nagy termében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

Tárgyak:

1. Titkári jelentés az 1874. évről.
2. A számvizsgáló bizottság és a pénztárnok szá-moló jelentése.
3. Az 1875. évi költségvetés.
4. A jóváhagyott új alapszabályok kihirdetése.
5. Az összes tisztikarnak s a 18 tagból álló választmányának választása.
6. Netaláni indítványok.

Kelt Nagy-Beckereken, 1875. évi január 16-án.

Az elnök akadályoztatása miatt:

Stojanovits Mária,

(8—1*)

nőegyleti alelnök.

Nagy-kikindai takarékpénztár.

A nagy-kikindai takarékpénztár részvényeseinek

6-ik rendes közgyűlése

folyó évi február 21-én délutáni 2 órakor az intézet helyiségeiben fog tartatni, melyhez a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A napirend tárgyai:

1. Évi jelentés és 1874-ki zárszámadás előterjesztése.
2. Az osztalek meghatározása és kiosztása.
3. A számvizsgálók jelentése.
4. Az elnök, választmányi tagok, ügyvéd és számvizsgálók választása.
5. Az alapszabályok némely §-ának módosítása.
6. Netaláni indítványok.

Nagy-Kikindán, 1875. évi január 18-án.

Nagy-kikindai takarékpénztár:

Wolsinger s. k.

Az alapszabályok értelmében a szavazati jogot csak azon részvényes gyakorolhatja, a kinek részvénye legalább két héttel a közgyűlés előtt a részvényesek könyvébe nevére átiratott.

A szavazati jog gyakorlására szükségelt igazolványok a közgyűlést előző 8 nap alatt a részvények letéteményezésével a takarékpénztárban válthatók. (10—1*)

Nádeladás.

200 hold, szép egyszálú nád, holdanként 12 frjával az uradalmi rétben eladó, vagy kévenként, 100 kévéje 4 ft. 50 kr-jával, ha a vevő maga vágja, már levágott és közvetlen a város alatt lévő nádnak 100 kévéje 7 ft.

Vevők forduljanak Ngs. Urbán Gyula újr, uradalmi szám-tartóságához Török-Becsen.

Bizek Jenő,
uradalmi kasznár.

(3—3*)